

מ"ת 32353/08/15 - מדינת ישראל נגד יבגני ויינשטיין

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 32353-08-15 מדינת ישראל נ' ויינשטיין(עציר)
תיק חיצוני: 33699915

בפני	כבוד השופטת אילנית אימבר
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	יבגני ויינשטיין (עציר)

נוכחים:

מטעם המבקשת: עו"ד קרן לרנר

מטעם המשיב: הובא, עו"ד אליסה דריקרמן

החלטה

בפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו- 1996 (להלן: "**חוק המעצרים**"). בד בבד הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו את העבירות הבאות: איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ניסיון תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 273 + 25 לחוק העונשין, ניסיון תקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א) + 25 לחוק העונשין, החזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה לפי סעיף 186א(א) לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 31.7.15 סמוך לשעה 10:30 הגיע המשיב לקופ"ח בחצור כשהוא מדמם ופנה לאחות בבקשה שתרגיעו. כשהגיעה רופאה וניסתה להרגיעו ולהפנותו למיון, הרים ידו ואמר כי יכה את שתיהן. עת הזמינו האחרונות משטרה, עזב המשיב את המקום. בהמשך לאותן נסיבות, חזר לקופה"ח וביקש מהרוקח תרופות. הלה הוציאו וביציאתו צייר המשיב על הדלת, בדמו. בהמשך לאותן נסיבות, נקראה המשטרה לאחר שהמשיב נצפה מסתובב ברחובות חצור כשהוא בלבוש מינימאלי ומדמם. השוטרים יגאל כשר (להלן: "השוטר כשר") ודוד שושן (להלן: "השוטר שושן") הבחינו בו, או אז החל לקללם המשיב ורץ לכיוון ביתו. בשלב זה הזמינו השוטרים מד"א למקום. עת נכנסו השוטרים ופרמדיק מד"א לבית, גרש אותם המשיב ולאחר שהשוטר שושן ניסה לשוחח עמו, החזיק המשיב במצית גז ואמר כי ידליק את עצמו. לאחר שפנה אליו אביו של שכנו בבקשה שיירד לאמבולנס, איים עליו המשיב כי יחתוך אותו ויוריד לו את הראש וכן הפנה דברי איום לעבר אמו. בהמשך, הועלה המשיב לאמבולנס והובל לביה"ח, כאשר השוטר שושן יושב לצדו. במהלך הנסיעה, הוציא המשיב מפיו להב סכין באורך 5 ס"מ וניסה לתקוף את השוטר שושן בחזהו. בשלב זה הורד המשיב מהאמבולנס, נעצר ונאזק ולאחר מכן המשיכו בנסיעה לביה"ח במהלכה קילל המשיב את

עמוד 1

השוטר שושן. בהגיעם לביה"ח ניסה המשיב לתקוף אח שהגיש לו טיפול. באותן נסיבות, שוחחה עמו הרופאה תוך שהוא צועק ומשתולל, תפס מספריים ושלח מבט מאיים לעבר השוטר שושן. רק לאחר שהשוטר שושן הוציא גז פלפל והודיע למשיב כי אם לא יחדל, ירססו, נרגע המשיב.

הדיון שנערך בפניי, נערך לאחר קבלת חוו"ד פסיכיאטרית אשר מצאה כי המשיב אכן כשיר לעמוד לדין.

על פי הנטען בבקשה, בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו הלכאורית של המשיב. בתמצית ראיות אלו כוללות: עדויות ודוחות פעולה של שוטרים, עדויות של עובדי קופ"ח, עדויות של עובדי ביה"ח זיו, עדות פרמדיק, עדויות שכניו של המשיב, תמונה של הסכין, ודוחות מוקד 100 ותמלול שיחות.

עוד נטען בבקשה כי העבירה המיוחסת למשיב ונסיבות המקרה מקימות עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים, שכן מעשיו של המשיב מהווים סיכון לביטחונם של המתלוננים ושל רבים אחרים, וזאת לאור העובדה כי מדובר בעבירת אלימות.

מוסיפה וטוענת המבקשת כי מסוכנותו של המשיב מקבלת משנה תוקף נוכח מצבו הרפואי והנפשי של המשיב, כעולה מחומר החקירה. כמו כן, למשיב עבר פלילי עשיר שעיקרו אלימות וסמים, הכולל הרשעות רבות ומאסר על תנאי. לאור האמור לעיל, המבקשת עותרת לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

בדיון שנערך בפניי, חלקה ב"כ המשיב על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר ולחילופין טענה כנגד עוצמת הראיות והעדר עילה. לדבריה, התנהגות המשיב הייתה לגיטימית שכן נבעה בשל סירובו לקבל טיפול רפואי. לטענתה, הן הטיפול בבית והן בביה"ח נכפה עליו, וזאת למרות שעמדה לו זכות לגיטימית לסרב לטיפול רפואי. לביסוס טענתה הפנתה להודעות הצוות הרפואי והודעת השוטרים וכן להודעת המשיב עצמו שטען לאורך כל הדרך שאינו מעוניין בטיפול. ב"כ המשיב הוסיפה וטענה כי ישנו קושי ראיתי ביחס לעבירות עצמן והפנתה לחומר החקירה. לאור האמור לעיל, עתרה ב"כ המשיב לשחרורו המלא ללא כל תנאי מגביל.

ב"כ המבקשת הוסיפה ועמדה על מסוכנותו של המשיב ומשב"כ המשיב לא הציגה חלופת מעצר מתאימה, חזרה על בקשתה לעצור את המשיב על לתום ההליכים.

דין והכרעה:

ראיות לכאורה:

בשלב זה של דיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים, על בית המשפט לבחון האם קיימת תשתית ראייתית לכאורית, אשר אם תוכח במהלך המשפט, יהיה בה כדי להביא להרשעת הנאשם באשר למיוחס לו בכתב האישום. (ראה: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ (2) 133).

עוד נאמר על דרך בחינת בית המשפט אם קיימות בידי התביעה ראיות לכאורה, בב"ש 322/80 מדינת ישראל נ' אוחנה, פ"ד לה (1) 359, 363: "לא ניתן לעבד אמות מידה מדויקות, אשר יכולות לשמש את בית המשפט כאשר הוא משווה את הטענות השונות זו עם זו. פשוט וברור הוא, כי ראשית יבדוק אם יש ראיות לכאורה המבססות את טענות התביעה, ולאחר מכן יבחן כאמור, באיזה מידה יש בעדויות הסותרות כדי לשלול את סבירותה של גרסת התביעה או לכרסם בה. בשלב זה יש לתת את הדעת, כאמור לעיל, לאופיין של הראיות הסותרות, היינו, למשל, זיקתו של העד אל החשוד, האפשרויות של טעויות אנוש מכל צד, מול תיאור הנראה על פניו ודאי יותר וכיוצא באלה שיקולים שהם תוצאה של ארגון חומר שנאסף עד לשלב האמור ואשר הם תולדה של טביעת העין השיפוטית וניסיון החיים הכללי".

לאחר שעיינתי בחומר החקירה, הרי שדי אם אפנה לעדויות המצויות בו בכדי לפרוש תשתית ראייתית לכאורית.

נסיון תקיפת שוטר-

מהודעתו של השוטר שושן, מיום 8.8.15 עולה:

"..לפתע יבגני הוציא מהפה שלו מעין להב....וניסה לדקור אותי לכיוון החזה שלי, מיד נסוגתי לאחור..... "

בהמשך הודעתו סיפר כי המשיב קילל אותו במהלך כל הנסיעה לביה"ח וגם בביה"ח "הוא ניסה לתקוף את הצוות הרפואי ואותי והוא ניסה להרים עלינו ידיים.."

איומים-

הודעתו של רוסלן זריפוב מיום 12.8.15:

"ירדנו לאמבלונס והוא איים יחתוך את אבא שלי ויעשה לו אותו דבר. אחרי זה הוא אמר לו שיוריד לו את הראש. גם הוא אמר לאמא שלו בשפה רוסית שתלך מפה יא בוגדת יא אלכוהוליסטית והוא יטפל בה שיחזור".

החזקת סכין-

כאמור, די בהודעתו של השוטר שושן כדי להוות תשתית ראייתית לכאורה לעניין עבירה זו:

"לפתע יבגני הוציא מהפה שלו מעין להב באורך 5 ס"מ...."

נסיון תקיפת עובד ציבור-

הודעתו של השוטור כשר מיום 4.8.15:

" כאשר הגיע אח לטפל בו יבגני ניסה לתקוף אותו, הוא קם מהמיטה והשתולל...."

הודעתה של חנא זדראבקה מיום 6.8.15:

" הוא ירק עליי ולכיוון השוטור..."

הודעתו של השוטור שושן:

"הוא ניסה לתקוף את הצוות הרפואי ואותי והוא ניסה להרים עלינו ידיים.."

עילת מעצר:

בבואי לשקול האם מתקיימות עילות המעצר עלי לבחון ולמדוד את עוצמת הראיות, נסיבותיו של המשיב, סוג העבירה, אופן ביצועה וכן עברו הפלילי של המשיב.

העבירות המיוחסות למשיב הינן עבירות אלימות חמורות כמו גם החזקת הסכין שלא למטרה כשרה בתוך פיו מלמדת על מסוכנות רבתי. כעולה מחומר החקירה, לא פסק המשיב מלצעוק, להשתולל, לאיים ולנסות לפגוע. לאור האמור ובשים לב לנסיבותיו של המשיב ועברו הפלילי אני סבורה כי מתקיימת עילת המעצר לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים וכי קיים חשש סביר למסוכנותו של המשיב, הן כלפי המתלוננים והן כלפי הציבור הרחב.

חלופת מעצר:

סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים מורה כי על בית המשפט לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של המשיב פחותה.

באת כוחו של המשיב ביקשה לשחררו לאלתר, ללא כל הצגת חלופה וללא תנאים מגבילים. עמדה זו איננה מקובלת על בית המשפט וזאת לאור העולה ממארג הראיות הקיים בתיק. התנהגותו של המשיב, כפי שעולה מחומר החקירה, הינה התנהגות מסוכנת ואין בידי לקבל כל הצדקה לה. ב"כ המשיב טענה כי התנהגות זו נבעה בשל סירובו לקבלת טיפול

רפואי. כאמור, אף אם נכפתה עליו קבלת הטיפול, אין בכך כדי להצדיק נקיטה בהתנהגות אלימה ומסוכנת ובהעדר הצגת חלופה, אין זה מתקבל על הדעת כי בית המשפט יעתר לבקשה וישחרר לאלתר בשים לב לעברו הפלילי.

לפיכך, ולאור העובדה כי ב"כ המשיב נמנעה מהצגת חלופת מעצר ועתרה לשחרור מלא, אני סבורה כי בטרם תתקבל החלטה בעניינו של המשיב, יש להפנותו לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר אשר יאמוד את מידת מסוכנותו.

סוף דבר:

אשר על כן, אני מפנה את המשיב לקבלת תסקיר שירות מבחן על מנת שיבחן את מידת מסוכנותו על מנת שניתן יהיה להתאים עבורו אם בכלל חלופה אשר תאיין את מסוכנותו.

אני קובעת דיון המשך לקבלת התסקיר כאמור בפני שופט תורן, בקרית שמונה, ליום 8.10.15 בשעה 10:00

תיק החקירה מוחזר לב"כ המאשימה.

המשיב יעצר עד להחלטה אחרת ויובא על ידי שב"ס לדיון הבא.

המזכירות תעביר החלטתי לשירות המבחן.

שימת לב המזכירות כי בשל תקלה טכנית פרוטוקול הדיון נערך במסגרת החלטה ולא במסגרת פרוטוקול.

ניתנה היום, כ"ב אלול תשע"ה, 06 ספטמבר 2015, בנוכחות
הצדדים.